

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Χ.Π.

Αριθμός απόφασης

3253/2016

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 14ο

.....

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Κωνσταντίνο Πιτταρά, Πρόεδρο Εφετών, Διονύσιο Παλλαδινό-Εισηγητή και Ελένη Μιχαλάκη, Εφέτες, και από τη Γραμματέα Ιωάννα Ξανθάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Σεπτεμβρίου 2016 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΝΤΩΝ - ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ - ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΦΕΣΗΣ: 1) Ι [REDACTED], κατοίκου Πατρών, 2) Π [REDACTED] Σ [REDACTED], κατοίκου Πατρών, 3) Β [REDACTED] Σ [REDACTED], κατοίκου Πατρών, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Απόστολο Τομαρά και 4) Ν [REDACTED] Κ [REDACTED], κατοίκου Αμφιλοχίας, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Γεώργιο Κόκκα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΚΑΘ' ΩΝ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΗΣ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ASSET MANAGEMENT ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου, λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση, της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ
ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA
PRIVATE BANK» και 3) Θ [REDACTED], κατοίκου Πατρών, οι
οποίοι εκπροσωπήθηκαν με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ
από τον πληρεξούσιο δικηγόρο [REDACTED].

Οι ενάγοντες, και ήδη εκκαλούντες-ασκούντες πρόσθετους
λόγους έφεσης, με την από 25-2-2011 αγωγή τους, προς το Πολυμελές
Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 47959/2689/2011,
ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 3342/2014
οριστική του απόφαση, με την οποία απέρριψε την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούντες – ασκούντες
πρόσθετους λόγους έφεσης, με την από 23-12-2014 (αρ. καταθ.
8538/2014) έφεσή τους και τους από 26-8-2016 (αρ. Β.Α.Β. 287/2016)
πρόσθετους λόγους έφεσης προς το Δικαστήριο τούτο.

Για την μεν έφεση ορίσθηκε αρχικά δικάσιμος η 3-12-2015, οπότε
η συζήτηση ματαιώθηκε, για τους δε πρόσθετους λόγους έφεσης
ορίσθηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμος.

Ήδη η υπόθεση επανέρχεται για συζήτηση με τη από 4-12-2015
(αρ. πρωτ. προσδ. 9859/2015) κλήση, ενώπιον του παρόντος
Δικαστηρίου, εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και
συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι Απόστολος Τομαράς και Γεώργιος
Κόκκας αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος [REDACTED], κατέθεσε
εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου τούτου με δήλωση κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Θεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

Εισάγονται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου α) με την από 2-12-2015 κλήση των εκκαλούντων η από 23-12-2014 με αριθμό κατάθεσης 8538/24-12-2014 έφεσή τους και β) το από 26-8-2016 με αριθμό κατάθεσης 287/26-8-2016 δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης. Η υπό κρίση έφεση των εναγόντων, κατά της οριστικής απόφασης 3342/2014 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, επί αγωγής, που απορρίφθηκε, αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο (άρθρο 19 εδάφιο πρώτο του ΚΠολΔ) φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη (άρθρα 495, 511, 516, 518 παρ. 1 και 520 παρ. 1 του ΚΠολΔ), δεδομένου ότι α) δεν προκύπτει, ούτε άλλωστε προβάλλεται, κάποιος λόγος απαραδέκτου, β) η εκκαλούμενη απόφαση επιδόθηκε στις 24-11-2014 και η έφεση κατατέθηκε στις 24-12-2014 και γ) καταβλήθηκε το κατά νόμο παράβολο (βλ. σχετική σημείωση της γραμματέα κάτω από το προσκομιζόμενο αντίγραφο της έφεσης). Οι από 26-8-2016, πρόσθετοι λόγοι έφεσης, των εναγόντων, έχουν ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρο 520 παρ. 2 του ΚΠολΔ), α) με κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, β) επίδοση αυτού στους πρώτη και δεύτερη των εφεσιβλήτων στις 26-8-2016 (βλ. τις εκθέσεις επίδοσης 5864β και 5865β/26-8-2016 του αρμόδιου δικαστικού επιμελητή [REDACTED]) και στον τρίτο εφεσίβλητο στις 29-8-2016 (βλ. την έκθεση επίδοσης 7776/29-8-2016 της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας [REDACTED]), ήτοι τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης και γ) αφορούν κεφάλαια της πρωτόδικης απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση. Επομένως, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές η έφεση και οι πρόσθετοι λόγοι και, αφού διαταχθεί η ένωση και συνεκδικασή τους (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ), να ερευνηθούν ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους, με την αυτή ως άνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ), κατά το μέρος που μεταβιβάζεται η υπόθεση με την έφεση στο δευτεροβάθμιο τούτο Δικαστήριο (άρθρο 522 του ΚΠολΔ).

Με την από 25-2-2011 αγωγή, οι ενάγοντες, ήδη εκκαλούντες, ισχυρίστηκαν ότι στις 20-4-2006 οι τρεις πρώτοι και στις 18-5-2007 ο τέταρτος, τυγχάνοντας καταναλωτές χωρίς ιδιαίτερη εμπειρία, συνήψαν με τις δύο πρώτες εναγόμενες σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, με αντικείμενο την τοποθέτηση των οικονομιών τους σε χαμηλού κινδύνου επενδυτικά προϊόντα με εγγυημένη απόδοση και εξασφάλιση 100% του κεφαλαίου. Ότι στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, και κατόπιν υπόδειξης του [REDACTED], υπαλλήλου των δύο πρώτων εναγομένων, τοποθέτησαν στις 12-7-2007, κεφάλαιο χρηματικού ποσού 100.000 ευρώ οι τρεις πρώτοι ενάγοντες και στις 30-6-2007, κεφάλαιο χρηματικού ποσού 199.600 ευρώ ο τέταρτος ενάγων, σε επενδυτικό προϊόν της εταιρείας με την επωνυμία «Lehman Brothers Holdings Inc», με ημερομηνία έκδοσης των τίτλων την 10-5-2007 και ημερομηνία λήξης την 10-5-2012. Ότι ο ως άνω προστηθείς υπάλληλος των δύο πρώτων εναγομένων τους διαβεβαίωσε ότι το προϊόν αυτό ήταν χαμηλού κινδύνου, ότι το κεφάλαιό τους ήταν 100% εγγυημένο από τις δύο πρώτες εναγόμενες και ότι η απόδοση του προϊόντος ήταν πολύ καλή. Ότι τον Σεπτέμβριο του έτους 2008, ενημερώθηκαν από την πρώτη των εναγομένων ότι η εκδότρια των τίτλων είχε πτωχεύσει, με αποτέλεσμα οι τίτλοι των εναγόντων να χάσουν ολοκληρωτικά την αξία τους, ο τίτλος του τέταρτου ενάγοντος να αποτιμάται στο χρηματικό ποσό των 22.000 ευρώ και να μην είναι δυνατή η πρόωρη ρευστοποίησή τους. Ότι κατά την κατάρτιση των επενδυτικών αυτών συμβάσεων οι δύο πρώτες εναγόμενες δεν τους ενημέρωσαν για το είδος του προϊόντος που τους υπέδειξαν, για την εκδότρια εταιρεία, για τον εταιρικό της σκοπό, την οικονομική της δυνατότητα και το γεγονός ότι η μητρική των εκδοτριών εταιρειών είναι επενδυτική τράπεζα και όχι τραπεζικό ίδρυμα και ότι εμπλέκεται στη δευτερογενή αγορά ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ότι η επένδυση αυτή ήταν εν γνώσει των εναγομένων αντίθετη με το υποδειχθέν από τους ενάγοντες συντηρητικό επενδυτικό προφίλ. Ότι οι εναγόμενοι, διά των αρμοδίων υπαλλήλων και ο τρίτος εναγόμενος, διευθύνων σύμβουλος της πρώτης εναγόμενης, εγγυήθηκαν εν γνώσει τους ψευδώς ότι πρόκειται για προϊόντα μηδενικού κινδύνου και ότι υπάγονται στην Προστασία Εγγυήσεων του Ηνωμένου Βασιλείου και μέσω ειδικών προγραμμάτων ασφάλισης

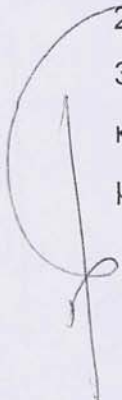
Θεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

πιστώσεων (CDS). Ότι μετά την αγορά των ομολόγων αυτών οι εναγόμενοι αν και γνώριζαν ότι η εκδότρια των ομολόγων αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα, δεν τους ενημέρωσαν ως όφειλαν, ώστε να προβούν σε πρόωρη εξαγορά των τίτλων αυτών, αλλά αντίθετα τους απέτρεψαν. Ότι η συμπεριφορά αυτή των εναγομένων είναι παράνομη, υπαίτια, αντίκειται στην καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, στις διατάξεις του ν. 2251/1994 περί προστασίας του καταναλωτή και στους Κανόνες Δεοντολογίας των Εταιρειών Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών. Με βάση το ιστορικό αυτό και ύστερα από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος α) κατά το χρηματικό ποσό των 40.000 ευρώ, ως προς τον τέταρτο ενάγοντα, που αφορά χρήματα που έλαβε από την πτωχευτική διαδικασία και β) από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό ως προς όλους τους ενάγοντες, με δήλωση του πληρεξουσίου τους δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (223, 295, 297 του ΚΠολΔ), ζήτησαν να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν εις ολόκληρον 33.333,33 ευρώ σε καθένα των τριών πρώτων εναγόντων, 137.600 ευρώ στον τέταρτο ενάγοντα ως θετική ζημία και 15.000 ευρώ σε καθένα των τριών πρώτων εναγόντων και 45.000 ευρώ στον τέταρτο ενάγοντα, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής τους βλάβης, με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής. Άλλως, να αναγνωριστεί ότι λόγω πλάνης, άλλως λόγω απάτης οι επενδυτικές συμβάσεις είναι άκυρες και ότι οφείλουν οι εναγόμενοι εις ολόκληρον να τους αποδώσουν τα κεφάλαια που επένδυσαν, άλλως, να αναγνωριστεί ότι οφείλουν να τους επιστρέψουν τα κεφάλαια λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού και να καταδικαστούν στη δικαστική τους δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, αφού έκρινε νόμιμη την αγωγή ως προς την κύρια και την επικουρική της βάση, στη συνέχεια απέρριψε αυτήν κατά πλειοψηφία, ως αβάσιμη κατ' ουσίαν. Κατά της εκκαλούμενης απόφασης παραπονούνται οι ενάγοντες με την έφεσή τους, για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και κακή εφαρμογή του νόμου, και ζητούν την εξαφάνισή της, προκειμένου να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή η αγωγή.

Από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 914 ΑΚ προκύπτει ότι η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση περιουσιακής ζημίας και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της, περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξεως. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ της θεμελιώδους δικαιοϊκής αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας, υποχρέωσης λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων. Η παράλειψη, ως όρος της αδικοπραξίας, συντρέχει όταν υπήρχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση προφύλαξης του προσβληθέντος δικαιώματος ή συμφέροντος και αποτροπής του ζημιογόνου αποτελέσματος. Τέτοια νομική υποχρέωση μπορεί να προκύψει είτε από δικαιοπραξία, είτε από ειδική διάταξη νόμου, είτε από την αρχή της καλής πίστεως, όπως αυτή διαμορφώνεται κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη, που απορρέει από τα άρθρα 281 και 288 ΑΚ. Είναι δυνατό μια ζημιογόνος ενέργεια, πράξη ή παράλειψη, με την οποία παραβιάζεται η σύμβαση, να θεμελιώνει συγχρόνως και ευθύνη από αδικοπραξία. Αυτό συμβαίνει, όταν η ενέργεια αυτή, καθ' εαυτή και χωρίς την προϋπάρχουσα συμβατική σχέση θα ήταν παράνομη, ως αντίθετη στο γενικό καθήκον, που επιβάλλει η διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, να μην προκαλεί κανένας υπαίτια ζημία σε άλλον. Περαιτέρω, το άρθρο 8 του ν. 2251/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 10 παρ. 3 ν. 3587/2007, ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι "ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε περιουσιακή ζημία ή ηθική βλάβη που προκάλεσε παράνομα και υπαίτια με πράξη ή παράλειψή του κατά την παροχή αυτών στον καταναλωτή" (παρ.

Ο Εισηγητής

1 εδ. α), ότι “ως παρέχων υπηρεσίες θεωρείται όποιος παρέχει κατά τρόπο ανεξάρτητο υπηρεσία στο πλαίσιο της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας” (παρ. 2 εδ. β), ότι “ο ζημιωθείς υποχρεούται να αποδείξει τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παροχής της υπηρεσίας και της ζημίας” (παρ. 3), ότι “ο παρέχων τις υπηρεσίες φέρει το βάρος της απόδειξης της έλλειψης παρανομίας και υπαιτιότητας” (παρ. 4 εδ. α’), ότι “για την εκτίμηση της έλλειψης υπαιτιότητας λαμβάνονται υπόψη η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών και ιδιαίτερα: α) η φύση και το αντικείμενο της υπηρεσίας, ιδίως σε σχέση με τον βαθμό επικινδυνότητάς της, β) η παρουσίαση και ο τρόπος παροχής της, γ) ο χρόνος παροχής της, δ) η αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας, ε) η ελευθερία δράσης που αφήνεται στον ζημιωθέντα στο πλαίσιο της υπηρεσίας, στ) το αν ο ζημιωθείς ανήκει σε κατηγορία μειονεκτούντων ή ευπρόσβλητων προσώπων και ζ) το αν η παρεχόμενη υπηρεσία αποτελεί εθελοντική προσφορά του παρέχοντος” (παρ. 4 εδ. β1) και ότι “μόνη η ύπαρξη ή δυνατότητα τελειότερης υπηρεσίας κατά τον χρόνο παροχής της υπηρεσίας ή μεταγενέστερα δεν συνιστά δίχως άλλο υπαιτιότητα” (παρ. 5). Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει ότι η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες, ο οποίος κατά την έννοια της διάταξης αυτής δύναται να είναι και τράπεζα έναντι του πελάτη της ή άλλου με αυτή συμβεβλημένου προσώπου μπορεί να είναι είτε ενδοσυμβατική είτε αδικοπρακτική, ανεξάρτητα από προϋφιστάμενη ενοχική σχέση μεταξύ παρέχοντος τις υπηρεσίες και ζημιωθέντος. Παράλληλα, με τις πρώτη, τρίτη, τέταρτη και έβδομη αρχές του Κώδικα Δεοντολογίας των Ε.Π.Ε.Υ. που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο της υπ' αριθμ. 12263/β.500/11-4-1997 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας (ΦΕΚ Β/340/24-4-1997), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του αρθ. 7 παρ. 1 του Ν. 2396/1996 (τα άρθρα 1-31 του οποίου καταργήθηκαν ήδη από 1-11-2007, με το άρθρο 85 Ν. 3606/2007) και καταλαμβάνει την επίδικη έννομη σχέση κατά τον χρόνο κατάρτισης των επενδυτικών συμβάσεων, ορίσθηκαν τα ακόλουθα: Πρώτη αρχή: Οι εταιρείες και τα καλυπτόμενα πρόσωπα θα λαμβάνουν κάθε ενδεικνυόμενο μέτρο και θα ενεργούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους

έτσι ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των πελατών τους και να διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς.... Τρίτη αρχή: Οι εταιρείες που κατά τον νόμο παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες και τα απασχολούμενα από αυτές φυσικά και νομικά πρόσωπα οφείλουν να ενημερώνονται σχετικά με την οικονομική κατάσταση, τους στόχους και την εμπειρία των πελατών τους στον τομέα των επενδύσεων ούτως ώστε να παρέχουν τις κατάλληλες επενδυτικές συμβουλές. Τέταρτη αρχή: Οι εταιρείες και τα απασχολούμενα από αυτές φυσικά και νομικά πρόσωπα θα γνωστοποιούν στους πελάτες τους όλες τις απαραίτητες και χρήσιμες πληροφορίες στα πλαίσια των διαπραγματεύσεών τους με αυτούς. Έβδομη αρχή: Οι εταιρείες και τα απασχολούμενα από αυτές φυσικά και νομικά πρόσωπα οφείλουν να λειτουργούν μέσα στα πλαίσια της νομοθεσίας που ρυθμίζει την άσκηση των δραστηριοτήτων τους, έτσι ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των πελατών τους και να εξασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία της αγοράς. Σύμφωνα με τις διατάξεις του καταργηθέντος σήμερα Κανονισμού αυτού Δεοντολογίας των Εταιριών Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (ΚΔΕΠΕΥ), ο οποίος τύγγανε εφαρμοστέος κατά τον χρόνο συνομολόγησης των κρίσιμων ένδικων συμβάσεων, κύρια υποχρέωση της τράπεζας, κατά την παροχή επενδυτικών συμβουλών, είναι, (εκτός όσων προελέχθηκαν), κατ' αρχήν, η παροχή ορθών και πλήρων συμβουλών. Η ενημέρωση του καταναλωτή θα πρέπει να γίνεται με τρόπο εύλογα κατανοητό και με τη μέγιστη δυνατή σαφήνεια, πράγμα που σημαίνει ότι η τράπεζα οφείλει να λαμβάνει υπόψη της, την οικονομική κατάσταση, τους στόχους, τη μόρφωση, τις γνώσεις και την εμπειρία του επενδυτή για το αντικείμενο της επενδύσεως (άρθρο 6 ΚΔΕΠΕΥ). Επίσης, οι συμβουλές θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένες τόσο στο πρόσωπο του πελάτη όσο και στο αντικείμενο της επενδύσεως (άρθρο 6.1 ΚΔΕΠΕΥ). Σύμφωνα με την αρχή της καταλληλότητας, η τράπεζα οφείλει να παρέχει προσαρμοσμένες στο πρόσωπο του πελάτη (κατάλληλες) συμβουλές. Η έκταση του καθήκοντος παροχής συμβουλών συμπροσδιορίζεται και από τα προσωπικά στοιχεία του πελάτη, ώστε θα πρέπει στο πλαίσιο της παροχής της συμβουλής να ληφθούν υπόψη το επίπεδο γνώσης, η ηλικία, το επάγγελμα, η οικογενειακή, οικονομική και περιουσιακή κατάσταση, η επενδυτική του εμπειρία, ο επενδυτικός στόχος και η προθυμία

Θεωρημένος
Ο Εισηγητής

διακινδυνεύσεως (άρθρο 6.2 ΚΔΕΠΕΥ). Ο δεύτερος πόλος, στον οποίο οφείλει να προσαρμόζεται η διαδικασία της επενδυτικής συμβουλής είναι το αντικείμενο της επενδύσεως. Εδώ εντάσσονται πληροφορίες, που αφορούν γενικά την αγορά, πληροφορίες για το αντικείμενο της επενδύσεως, για την οικονομική κατάσταση και την φερεγγυότητα του εκδότη των προτεινομένων τίτλων. Οι συμβουλές του παρέχοντος επενδυτικές υπηρεσίες θα πρέπει να είναι θεμελιωμένες σε επιμελή έρευνα. Η τράπεζα και κάθε ΕΠΕΥ οφείλει να προμηθεύεται τις πλέον επίκαιρες πληροφορίες για την απόδοση, τη ρευστότητα και την ασφάλεια της προτεινόμενης επενδύσεως. Ιδιαίτερα αυξημένο είναι το καθήκον της τράπεζας ή της ΕΠΕΥ για έρευνα ή ενημέρωση στις περιπτώσεις ιδιαίτερα επικίνδυνων ή πολύπλοκων επενδύσεων. Αυτό δεν σημαίνει ότι η τράπεζα πρέπει να αποτρέψει τον επενδυτή από μια επικίνδυνη επένδυση αλλά οφείλει να καταστήσει σε αυτόν συνειδητό τον κίνδυνο στον οποίο εκτίθεται. Στόχος, των εν λόγω υποχρεώσεων που βαραίνουν τις τράπεζες ή τις ΕΠΕΥ δεν είναι η επιτυχία της επενδύσεως, αλλά η εκ μέρους τους καταβολή κάθε δυνατής επιμέλειας για την εκπλήρωση της υποχρεώσεως ενημέρωσης, διαφώτισης, έρευνας και παροχής κατάλληλης συμβουλής. Με βάση, λοιπόν, τις διατάξεις του εν λόγω νόμου, δημιουργούνται, ενδεικτικά, ζητήματα ευθύνης μιας τράπεζας, αν δεν εφιστά εγγράφως την προσοχή του επενδυτή στους κινδύνους συγκεκριμένων επενδυτικών επιλογών του, αν δεν πραγματοποιεί με την κατάλληλη υποστήριξη των εξειδικευμένων συμβουλών της τεχνική ανάλυση της μελλοντικής κινήσεως των κινητών αξιών που περιλαμβάνει στο προτεινόμενο επενδυτικό πρόγραμμα, αν δεν ενημερώνει με απολύτως σαφή τρόπο τον επενδυτή ως προς τις αποδόσεις των προτεινομένων για επένδυση τίτλων (άρθρο 6 ΚΔΕΠΕΥ) (ΑΠ 244/2016, δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Ακολουθώντας, σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 3606/2007, ο οποίος ενσωμάτωσε στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2004/39/ΕΚ, γνωστής ως MIFID: "Υποχρεώσεις επαγγελματικής συμπεριφοράς κατά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών" και καταλαμβάνει την επίδικη έννομη σχέση για το χρονικό διάστημα μετά την 1-11-2007: Οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να ενεργούν κατά την παροχή επενδυτικών και

παρεπόμενων υπηρεσιών σε πελάτες με αμεροληψία, εντιμότητα και επαγγελματισμό, ώστε να εξυπηρετούν με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα των πελατών τους και ειδικότερα να συμμορφώνονται με τις αρχές που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 8 του άρθρου αυτού. 2. Οι πληροφορίες που παρέχουν οι ΑΕΠΕΥ σε πελάτες ή σε δυνητικούς πελάτες, συμπεριλαμβανομένων των διαφημιστικών ανακοινώσεων, πρέπει να είναι ακριβείς, σαφείς και μη παραπλανητικές. Οι διαφημιστικές ανακοινώσεις πρέπει να μπορούν ν' αναγνωρίζονται σαφώς ως τέτοιες. 3. Οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν στους πελάτες ή στους δυνητικούς πελάτες κατάλληλη πληροφόρηση σε κατανοητή μορφή, ώστε αυτοί να είναι ευλόγως σε θέση να κατανοούν τη φύση και τους κινδύνους της προσφερόμενης επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας και της συγκεκριμένης κατηγορίας του προτεινόμενου χρηματοπιστωτικού μέσου και ως εκ τούτου να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις επί τη βάσει αντικειμενικής πληροφόρησης. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να παρέχονται σε τυποποιημένη μορφή. Η πληροφόρηση περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με: α) την ΑΕΠΕΥ και τις υπηρεσίες της, β) τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τις προτεινόμενες επενδυτικές στρατηγικές, καθώς και κατάλληλη καθοδήγηση και προειδοποιήσεις σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με τις επενδύσεις στα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα ή με την υιοθέτηση των εν λόγω επενδυτικών στρατηγικών, γ) τους τόπους εκτέλεσης και δ) το κόστος και τις σχετικές παρεπόμενες επιβαρύνσεις. 4. Όταν οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν επενδυτικές συμβουλές ή προβαίνουν σε διαχείριση χαρτοφυλακίου, οφείλουν ν' αντλούν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη γνώση και την εμπειρία του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, καθώς και σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση και τους επενδυτικούς στόχους του, ώστε να μπορούν να του συστήσουν τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοπιστωτικά μέσα που είναι κατάλληλα για την περίπτωσή τους (έλεγχος καταλληλότητας). 5. Όταν οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν άλλες επενδυτικές υπηρεσίες, εκτός από αυτές που αναφέρονται στην παρ. 4, ζητούν από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την εμπειρία του στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη

U. E.

κατηγορία του προσφερόμενου ή ζητούμενου χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, ώστε να μπορούν οι ΑΕΠΕΥ να εκτιμήσουν κατά πόσον η σχεδιαζόμενη επενδυτική υπηρεσία ή το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι κατάλληλο για τον πελάτη (έλεγχος συμβατότητας). Εφόσον οι ΑΕΠΕΥ κρίνουν, βάσει των πληροφοριών που έχουν λάβει σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, ότι το χρηματοπιστωτικό μέσο ή η υπηρεσία δεν είναι κατάλληλα για τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη, οφείλουν να τον προειδοποιήσουν σχετικά. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή. Εάν ο πελάτης ή ο δυνητικός πελάτης δεν παράσχει τις κατά το πρώτο εδάφιο πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την εμπειρία του, ή αν παράσχει ανεπαρκείς σχετικές υπηρεσίες, οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να τον προειδοποιήσουν ότι η απόφασή του αυτή δεν τους επιτρέπει να κρίνουν κατά πόσον η προσφερόμενη ή ζητούμενη επενδυτική υπηρεσία ή το προσφερόμενο ή ζητούμενο χρηματοπιστωτικό μέσο είναι κατάλληλα γι' αυτόν. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή". Οι προαναφερθείσες διατάξεις τόσο του προγενέστερου όσο και του μεταγενέστερου Κώδικα Δεοντολογίας, αποβλέπουν όχι μόνο στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, διά της εξασφάλισης της διατήρησης της εμπιστοσύνης του κοινού στην εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της κεφαλαιαγοράς, αλλά παράλληλα αποβλέπουν και στην αποτελεσματική προστασία των επενδυτών, υπέρ των οποίων επιβάλλουν στις εταιρείες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών συγκεκριμένες και σημαντικές υποχρεώσεις για την αποτροπή ζημίας των. Έτσι, η παραβίαση των υποχρεώσεων αυτών αποτελεί παράνομη πράξη και συντρέχοντων και των λοιπών όρων παρέχουν αξίωση αποζημίωσης κατά το άρθρο 914 ΑΚ. (ΑΠ 1028/2015, 244/2016, δημοσίευση Νόμος). Τέλος, το ομόλογο δεν είναι παρά ένα είδος δανείου. Με το ομόλογο ο δανειζόμενος «ομολογεί» ότι οφείλει στον δανειστή (τον αγοραστή του ομολόγου) το κεφάλαιο, που δανείσθηκε, ενώ ο καταβαλλόμενος τόκος (είτε καταβάλλεται περιοδικά είτε στη λήξη του ομολόγου, δηλ. της περιόδου δανεισμού) αντιπροσωπεύει το κόστος του δανείου για τον οφειλέτη. Ομόλογο με κυμαινόμενο τοκομερίδιο (Floating Rate

Bond ή Floating Rate Note – FRN), είναι ένα ομόλογο με τοκομερίδιο, το οποίο κυμαίνεται σύμφωνα με κάποιο καθορισμένο επιτόκιο αναφοράς. Το επιτόκιο ενός ομολόγου με κυμαινόμενο τοκομερίδιο, καθορίζεται ως ένα ποσοστό επί ενός δείκτη της διατραπεζικής αγοράς. Τα δομημένα ομόλογα (structured bonds) αποτελούν μια ειδική παραλλαγή των ομολόγων κυμαινόμενου εισοδήματος. Το δομημένο ομόλογο αποτελεί κατ' ουσίαν μία διασταύρωση μεταξύ του παραδοσιακού χρηματοοικονομικού προϊόντος «ομόλογο» και ενός ενσωματωμένου στοιχείου παραγώγου, του οποίου η εξέλιξη εξαρτάται από το προφίλ απόδοσης-κινδύνου του (συνήθως υψηλής απόδοσης) χρηματοοικονομικού προϊόντος. Η απόδοση ενός δομημένου ομολόγου ακολουθεί την απόδοση του υποκείμενου ομολόγου χρέους και του ενσωματωμένου παραγώγου. Πρόκειται λοιπόν για υβριδικό χρηματοοικονομικό προϊόν που συνδυάζει στοιχεία άλλων προϊόντων, δηλαδή, ομολόγων και «παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων». Τα δομημένα ομόλογα είναι διάρκειας 5-20 ετών με μέση διάρκεια, κατά κανόνα, την δωδεκαετία. Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν την ιδιότητά τους ως καταναλωτών, την κατάρτιση με τις δύο πρώτες των εναγομένων, σύμβασης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, την επένδυση χρηματικού ποσού 100.000 ευρώ από τους τρεις πρώτους των εναγόντων και 199.600 ευρώ από τον τέταρτο ενάγοντα σε προϊόντα της εταιρείας με την επωνυμία «Lehman Brothers Holdings Inc», την παράβαση της υποχρέωσης των εναγομένων να τους ενημερώσουν για την ασφάλεια της προτεινόμενης επένδυσης, αλλά και την παραπλανητική τους συμπεριφορά ως προς το εγγυημένο της επένδυσης αυτής και την ολοκληρωτική απώλεια του κεφαλαίου της επένδυσης ως προς τους τρεις πρώτους των εναγόντων και κατά το χρηματικό ποσό των 177.600 ευρώ ως προς τον τέταρτο ενάγοντα. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή, περιγράφοντας επαρκώς την αντισυμβατική και παράνομη συμπεριφορά των εναγομένων, τη ζημία τους και την αιτιώδη συνάφεια αυτής με τη ζημία, είναι ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία προς θεμελίωσή της στοιχεία, και στηρίζεται στις διατάξεις που μνημονεύονται αμέσως πιο πάνω καθώς και εκείνες των άρθρων 71, 140, 141, 142, 147, 149, 184, 288, 334, 340, 345, 713, 714, 718, 919, 922, 926, 932 εδ. α του ΑΚ, 70, 74, 176 και 219 του ΚΠολΔ. Οι εφεσίβλητοι-εναγόμενοι

Ο Εισηγητής

ισχυρίζονται ότι η αγωγή είναι αόριστη, λόγω μη αναφοράς της εσωτερικής αξίας του ομολόγου κατά τη στιγμή της επένδυσης και λόγω μη οριστικότητας της ζημίας. Τα ζητήματα ωστόσο αυτά ανάγονται στην ιστορική βάση της αγωγής και θα απασχολήσουν την απόδειξη. Ακολούθως, ο ανωτέρω ισχυρισμός των εφεσιβλήτων, εναγομένων περί αοριστίας της αγωγής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Από την επανεκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των, με την επιμέλεια των διαδίκων, εξετασθέντων, στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, μαρτύρων ([redacted] και [redacted] [redacted] από την πλευρά των εναγόντων, [redacted] από την πλευρά των εναγομένων), οι οποίες περιέχονται στα ταυτάρια με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού, την προσκομιζόμενη με επίκληση από τους εφεσιβλήτους 133555/15-10-2013 ένορκη βεβαίωση του [redacted], η οποία έχει ληφθεί ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, [redacted], ύστερα από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των αντιδίκων (508 ΣΤ/9-10-2013 έκθεση επίδοσης του αρμόδιου δικαστικού επιμελητή [redacted]) και απ' όλα ανεξαιρέτως τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, σε μερικά από τα οποία γίνεται παρακάτω ειδική μνεία, χωρίς, πάντως, να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η τρίτη ενάγουσα, [redacted], οικοκυρά, μεγάλης ηλικίας, και τα τέκνα της, πρώτη ενάγουσα, [redacted] και ο δεύτερος ενάγων [redacted], κάτοικοι Πάτρας, είχαν επενδύσει τις οικογενειακές τους αποταμιεύσεις σε αμοιβαία κεφάλαια της πρώτης εναγομένης, των οποίων ήταν συνδικαιούχοι. Ειδικότερα, διατηρούσαν στην πρώτη εναγόμενη τον [redacted] κοινό επενδυτικό λογαριασμό που περιελάμβανε αμοιβαία κεφάλαια και ομολογίες (Blue Chips μετοχικό εσωτερικού αξίας 25.000 ευρώ, Alpha μετοχικό εσωτερικού αξίας 25.000 ευρώ, Alpha ομολογιακό εσωτερικού αξίας 65.000 ευρώ και Alpha Ευρωπαϊκών Εταιρικών Ομολόγων Ομολογιακό εξωτερικού αξίας 153.000

και
επιμαρτυρούν

ευρώ). Στις 6-4-2006 οι τρεις πρώτοι των εναγόντων ρευστοποίησαν τα αμοιβαία αυτά κεφάλαια και αποκομίζοντας το χρηματικό ποσό των 265.000 ευρώ. Ο τέταρτος ενάγων, κτηνίατρος, κάτοικος Αμφιλοχίας, είχε αρχές του έτους 2007 από αποταμιεύσεις, περίπου, το χρηματικό ποσό των 222.000 ευρώ. Η πρώτη και η τρίτη των εναγόντων ουδεμία σχέση είχαν με επενδυτικές συναλλαγές και είχαν αναθέσει στον δεύτερο ενάγοντα τη διαχείρισή των αποταμιεύσεών τους με γνώμονα, όμως, την ασφάλεια του κεφαλαίου τους. Ο δεύτερος ενάγων και ο τέταρτος ενάγων, είχαν γνώσεις σχετικά με επενδυτικές τοποθετήσεις και μετοχές, οι οποίες όμως δεν υπερέβαιναν το γνωστικό επίπεδο του μέσου καταναλωτή. Οι επενδυτικές τοποθετήσεις των εναγόντων, κυρίως, σε αμοιβαία κεφάλαια και ομολογίες τραπεζικών ιδρυμάτων είναι ενισχυτικές της κρίσης του Δικαστηρίου για το γνωστικό τους επίπεδο και για το ότι οι ενάγοντες κατέτειναν σε ασφαλή επενδυτικά προϊόντα. Κοινά χαρακτηριστικά των εναγόντων ήταν ότι αφενός σκόπευαν να τοποθετήσουν τις αποταμιεύσεις τους σε επενδυτικά προϊόντα χαμηλού κινδύνου, με εγγύηση προστασίας του κεφαλαίου, λόγω δε των προγενέστερων συναλλαγών με την πρώτη εναγόμενη είχαν εμπιστοσύνη στις ειδικές γνώσεις της τελευταίας και αφετέρου γνώριζαν τον υπάλληλο στο κέντρο Alpha Private Banking, που βρίσκεται στην Πάτρα, της πρώτης και δεύτερης των εναγομένων, ██████████, στις επαγγελματικές γνώσεις του οποίου είχαν, επίσης, εμπιστοσύνη. Οι ενάγοντες (η πρώτη και η τρίτη απ' αυτούς διά του δεύτερου ενάγοντος) γνωστοποίησαν στον υπάλληλο των δύο πρώτων εναγομένων, ██████████, τα διαθέσιμα χρηματικά ποσά, το επενδυτικό τους «προφίλ», το οποίο ήταν συντηρητικό, και την πρόθεσή τους να επενδύσουν σε προϊόντα που θα τους παρείχαν τη μέγιστη δυνατή προστασία του κεφαλαίου τους, με χρονικό ορίζοντα ενός έως τριών ετών. Στη συνέχεια οι τρεις πρώτοι ενάγοντες συνήψαν με την πρώτη εναγομένη καθώς και με την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "ΑΛΦΑ Επενδυτικές Υπηρεσίες Ανώνυμος Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών" και διακριτικό τίτλο "ALPHA PRIVATE BANK", καθολική διάδοχος της οποίας είναι σήμερα, η δεύτερη εναγόμενη, εταιρεία με την επωνυμία "ALPHA ASSET MANAGEMENT Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισεως Αμοιβαίων Κεφαλαίων" λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση, την από 20-4-2006 σύμβαση παροχής

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3253 / 2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 14^ο)

επενδυτικών υπηρεσιών, ο δε τέταρτος των εναγόντων συνήψε με τις ανωτέρω ανώνυμες εταιρίες όμοιου περιεχομένου σύμβαση στις 18-5-2007. Σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές οι ως άνω εναγόμενες-εφεσίβλητες, ανέλαβαν την υποχρέωση να καταρτίζουν συναλλαγές επί του χαρτοφυλακίου των εναγόντων (το χαρτοφυλάκιο των τριών πρώτων εκ των οποίων ήταν κοινό) σύμφωνα με τις εντολές που θα λάμβαναν κάθε φορά από αυτούς επί όλων των χρηματοπιστωτικών μέσων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α) του άρθρου 2 του Ν. 2396/1996, πλην των συναλλαγών επί παραγώγων, επί προθεσμιακών πράξεων επί συναλλάγματος καθώς και στο ΧΑ με πίστωση, οι οποίες συμφωνήθηκε ότι θα πραγματοποιούνται μόνο εφόσον ο επενδυτής έχει υπογράψει ειδική προς τούτο σύμβαση. Κατά τις προαναφερθείσες έγγραφες συμβάσεις, οι δύο πρώτες εναγόμενες ανέλαβαν την εκτέλεση των διαβιβαζόμενων από τους ενάγοντες εντολών αγοράς και πώλησης. Στην πραγματικότητα, όμως, μεταξύ των εναγόντων και των δύο πρώτων εναγομένων, εκτός από την προαναφερθείσα σύμβαση διαβίβασης εντολών αγοράς και πώλησης, καταρτίσθηκε από 20-4-2006 για τους τρεις πρώτους ενάγοντες και από 18-5-2007 για τον τέταρτο ενάγοντα και προφορική σύμβαση παροχής επενδυτικών συμβουλών, καθότι οι ενάγοντες προσέβλεψαν αφενός στις ειδικές γνώσεις του υπαλλήλου των δύο πρώτων εναγομένων, ██████████, αφετέρου στην εμπιστοσύνη που είχαν προς τις δύο πρώτες εναγόμενες, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών χρηματικών ποσών που επρόκειτο να επενδύσουν, της έλλειψης εξειδικευμένων γνώσεων από αυτούς (ενάγοντες) και της εκδηλωθείσας προς τις εναγόμενες-εφεσίβλητες, βούλησής τους να διασφαλίσουν το κεφάλαιο της επένδυσης. Στο πλαίσιο αυτής της σύμβασης παροχής επενδυτικών συμβουλών, η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων, συναντήθηκαν με τον ██████████ στις 25-6-2007 στο κατάστημα της πρώτης και της δεύτερης των εναγομένων και ο τέταρτος ενάγων είχε, περί τα τέλη του μηνός Μαΐου του έτους 2007, επικοινωνία με τον ίδιο υπάλληλο των δύο πρώτων εναγομένων. Κατά τις προαναφερθείσες επαφές τους ο ██████████ υπέδειξε μεταξύ των άλλων και το ομόλογο της «Lehman Brothers Holdings

FRN 10/5/2012, ISIN:XS0300055547», πενταετούς διάρκειας, έκδοσης της εδρεύουσας στις ΗΠΑ εταιρείας με την επωνυμία "Lehman Brothers Holdings". Ο [REDACTED] πληροφόρησε τους ενάγοντες ότι ο εκδότης του ομολόγου αποτελούσε μία από τις μεγαλύτερες τράπεζες στις Η.Π.Α., διαχειριζόταν κεφάλαια πολλών εκατομμυρίων δολαρίων, ότι το ομόλογο αυτό εντάσσεται στους τίτλους κύριας εξασφάλισης – "σταθερού εισοδήματος", στην κατηγορία ομολόγων υψηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης, συντηρητικού χαρακτήρα, ότι οι ενάγοντες θα εισέπρατταν το προβλεπόμενο τοκομερίδιο που θα υπολογιζόταν ανά τρίμηνο, βάσει του τριμήνου επιτοκίου euribor πλέον 0,3% και ότι στο τέλος της χρονικής διάρκειάς του των πέντε ετών θα εισέπρατταν το κεφάλαιο. Τους ενημέρωσε επίσης, ότι στο ομόλογο αυτό αποδίδεται χαμηλός βαθμός πιστωτικού κινδύνου εξαιτίας της υψηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης της εκδότριας τράπεζας. Κατόπιν αυτών, στις 12-7-2007 οι τρεις πρώτοι ενάγοντες και στις 30-6-2007 ο τέταρτος ενάγων διαβίβασαν προς την δεύτερη εναγόμενη, εντολές αγοράς ομολόγων της εταιρείας με την επωνυμία «Lehman Brothers Holdings Inc», με ημερομηνία έκδοσης των τίτλων την 10-5-2007 και ημερομηνία λήξης την 10-5-2012, χρηματικού ποσού 100.000 ευρώ οι τρεις πρώτοι ενάγοντες και χρηματικού ποσού 199.600 ευρώ ο τέταρτος ενάγων. Όσα ανέφερε ο [REDACTED] στους ενάγοντες σχετικά με το προαναφερθέν ομόλογο της «Lehman Brothers Holdings Inc», ήταν αληθή και ανταποκρίνονται στην υποχρέωση ορθής και σαφούς ενημέρωσης των εναγόντων και το προταθέν μεταξύ άλλων προϊόν ήταν ανάλογο με τα επενδυτικά χαρακτηριστικά των εναγόντων, όπως αυτά (χαρακτηριστικά) αποτυπώθηκαν στις δύο πρώτες των εναγομένων και στον υπάλληλο αυτών [REDACTED]. Ειδικότερα, το ομόλογο της «Lehman Brothers Holdings Inc», ήταν ομόλογο κυμαινόμενου τριμηνιαίου επιτοκίου, βάσει του επιτοκίου euribor πλέον 0,3%, χρονικής διάρκειας πέντε ετών από τον Μάιο του έτους 2007. Κατά την λήξη του ομολόγου οι ενάγοντες θα εισέπρατταν την ονομαστική αξία του ομολόγου. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι το ομόλογο αυτό ήταν δομημένο. Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου ενισχύεται ιδιαίτερα α) από την κατάθεση της μάρτυρα των εναγομένων, [REDACTED], υπαλλήλου της πρώτης εναγομένης, πιστοποιημένης συμβούλου επενδύσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος, η

Θεωρητέον
Ο Εισηγητής

9^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3253 / 2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 14^ο)

οποία καταθέτει μεταξύ άλλων «Τα συγκεκριμένα προϊόντα ήταν ομόλογα κύριας εξασφάλισης, δηλαδή απλά επενδυτικά προϊόντα και δεν είχαν σύνθετο χαρακτήρα.....Με τα επενδυτικά προϊόντα της Lehman Brother που διέθετε η τράπεζα Citibank δεν είχαν καμία σχέση. Τα προϊόντα που διέθετε η Citibank ήταν σύνθετα προϊόντα...καμία σχέση με τα δομημένα προϊόντα της Citibank», β) από την κατάθεση του μάρτυρα των εναγόντων, ██████████, οικονομολόγου, ο οποίος μεταξύ άλλων καταθέτει ότι δεν είναι δομημένο το συγκεκριμένο επενδυτικό προϊόν, γ) από το γεγονός ότι δεν αποδείχθηκε ότι στο συγκεκριμένο ομόλογο είχε ενσωματωθεί κάποιο στοιχείο παραγώγου. Η εκδότρια του ομολόγου Lehman Brother το πρώτο επτάμηνο του έτους 2007 ήταν μια από τις μεγαλύτερες επενδυτικές τράπεζες των ΗΠΑ, είχε κεφαλαιοποίηση 39 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ, απασχολούσε 27.000 εργαζόμενους και διαχειριζόταν κεφάλαια 225 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ. Η πιστοληπτική διαβάθμιση των ομολόγων της ήταν κατηγορίας A, δηλαδή χαρακτηριζόταν από χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο. Η πιστοληπτική διαβάθμιση των ομολόγων των ελληνικών τραπεζών Alpha Bank και Πειραιώς ήταν BBB, δηλαδή χαμηλότερης πιστοληπτικής διαβάθμισης, και τα ομόλογά τους ήταν μειωμένης εξασφάλισης έναντι του ομολόγου της Lehman Brother, το οποίο ήταν κύριας εξασφάλισης. Η διαβάθμιση του ομολόγου της Lehman Brother από διεθνείς οίκους αξιολόγησης ήταν, α) A1 από την Moody's, β) A+ από την Standard & Poor's και γ) A+ από την Fitch, δηλαδή το συγκεκριμένο ομόλογο προερχόταν από εκδότη με υψηλή ικανότητα πληρωμής τόκων και κεφαλαίου, γεγονός που παρείχε επαρκείς εγγυήσεις για την ασφαλή μελλοντική πορεία του και περιόριζε τους κινδύνους απώλειας του κεφαλαίου. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν επιβεβαιώθηκε ο ισχυρισμός των εναγόντων ότι οι εναγόμενοι υποσχέθηκαν ότι τα ομόλογα αυτά προστατεύονται από το Σύστημα Αποζημίωσης Επενδυτικών Υπηρεσιών Ηνωμένου Βασιλείου και από προγράμματα ασφαλιστρών κινδύνου (CDS). Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι τα περί προστασίας από το Σύστημα Αποζημίωσης Επενδυτικών Υπηρεσιών Ηνωμένου Βασιλείου αναφέρονταν στις έντυπες αιτήσεις που υπέγραφαν

στελέχη των εναγομένων με τους πελάτες τους. Όμως, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε η ύπαρξη οποιουδήποτε εντύπου των εναγομένων και έτσι δεν επιβεβαιώνεται ο ισχυρισμός αυτός. Αλλά και εκτός αυτού, δεν αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενοι εγγυήθηκαν προστασία από το Σύστημα Αποζημίωσης Επενδυτικών Υπηρεσιών Ηνωμένου Βασιλείου και από πρόγραμμα ασφαλιστρών κινδύνου. Επίσης, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι ο [REDACTED] ανέφερε ότι οι δύο πρώτες εναγόμενες εγγυώνται τα συγκεκριμένα ομόλογα ή ότι παραπλάνησε τους ενάγοντες ως προς το πρόσωπο του εκδότη των ομολόγων. Συνεπώς, τόσο κατά την κατάρτιση της σύμβασης επενδυτικών συμβουλών που προηγήθηκε της αγοράς των ομολόγων, όσο και κατά την εκτέλεση της εντολής για αγορά των ομολόγων αυτών, δεν παραπλανήθηκαν οι ενάγοντες ως προς τον αληθινό εκδότη αυτού, ως προς το περιεχόμενο και τη φύση του ή ως προς την ασφαλή τοποθέτηση των χρημάτων, που επένδυσαν. Αντίθετα, ο [REDACTED], επεσήμανε στους ενάγοντες την υψηλή πιστοληπτική ικανότητα της εκδότριας των ομολόγων, την κύρια εξασφάλισή τους από την εκδότρια και τον μειωμένο κίνδυνο απώλειας του κεφαλαίου εξαιτίας της υψηλής οικονομικής φερεγγυότητας της εκδότριας. Το γεγονός ότι η διάρκεια του ομολόγου της "Lehman Brothers Holdings" ήταν πέντε ετών, δεν έρχεται σε αντίθεση με την διατυπωθείσα πρόθεση των εναγόντων να επενδύσουν σε χρονικό ορίζοντα ενός έως τριών ετών, δεδομένου ότι μπορούσαν να το ρευστοποιήσουν σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή ήθελαν. Για τον λόγο αυτό οι ενάγοντες, στο πλαίσιο των ίδιων επενδυτικών συμβάσεων, είχαν προβεί και σε επενδύσεις ομολόγων της τραπεζής Πειραιώς και της πρώτης εναγομένης οι τρεις πρώτοι ενάγοντες, χρονικής διάρκειας δέκα ετών, και ομολόγου της πρώτης εναγομένης, ο τέταρτος ενάγων, χρονικής διάρκειας 10 ετών. Η αποτίμηση του ανωτέρω ομολόγου μετά την αγορά του και μέχρι την 15-9-2008 ανήλθε στα ακόλουθα ποσοστά επενδυθέντος κεφαλαίου, 1) στις 31-10-2007 σε 97,94%, 2) στις 30-11-2007 σε 95,16%, 3) στις 31-12-2007 σε 95,13%, 4) στις 31-1-2008 σε 93,72%, 5) στις 28-2-2008 σε 93,40%, 6) στις 31-3-2008 σε 85,82%, 7) στις 30-4-2008 σε 91,72%, 8) στις 31-5-2008 σε

[Handwritten mark]

[Handwritten mark]

[Handwritten signature]

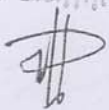
90,82%, 9) στις 30-6-2008 σε 88,19%, 10) στις 31-7-2008 σε 84,45% και 11) στις 31-8-2008 σε 83,79%. Οι ενάγοντες είχαν πλήρη ενημέρωση των ανωτέρω διακυμάνσεων της τιμής του ομολόγου τους μέσω της ως άνω μηνιαίας ενημέρωσης που τους παρείχαν οι εναγόμενοι (statements). Στις 15-9-2009 οι ενάγοντες ενημερώθηκαν από τις δύο πρώτες εναγόμενες ότι η εταιρεία «Lehman Brothers Holdings Inc» είχε υποβάλει την από 15-9-2009 αίτησή της για την υπαγωγή της στην πτωχευτική διαδικασία του δικαίου των ΗΠΑ, ότι έκτοτε δεν θα είναι δυνατή η ρευστοποίηση των ομολόγων και ότι η αποτίμηση του ομολόγου των τριών πρώτων εναγόντων είναι μηδενική, του δε τέταρτου ενάγοντος αποτιμάται στο χρηματικό ποσό των 22.000 ευρώ. Από τις αρχές, όμως, του έτους 2008 υπήρχε κλονισμός της οικονομίας των ΗΠΑ, υποχώρηση στις τιμές των ακινήτων και οι επενδυτικές τραπεζικές εταιρείες με έδρα τις ΗΠΑ άρχισαν να αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Η επενδυτική τράπεζα με έδρα τις ΗΠΑ και με την επωνυμία «Bear Sterns», η οποία είχε συναφή δραστηριότητα με την εκδότρια των ομολόγων «Lehman Brothers Holdings Inc», κατέρρευσε οικονομικά και διασώθηκε με την παρέμβαση της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ. Ενδεικτικά είναι και τα δημοσιεύματα του ελληνικού τύπου τα οποία αποτυπώνουν, έντονα, την κατάσταση αυτή, όπως την 30-3-2008, η εφημερίδα «Το Βήμα», με τίτλο «Αποτράπηκε η καταστροφή αλλά η οικονομική κρίση επιμένει» αναφερόμενο στα προβλήματα της οικονομίας των ΗΠΑ και σε φήμες ότι η «Lehman Brothers Holdings Inc» κινδυνεύει να έχει την ίδια τύχη με την «Bear Sterns», την 19-3-2008, η εφημερίδα «Η Καθημερινή», με τίτλο «Καθίζηση κερδοφορίας για τη Lehman», αναφέροντας ότι τα κέρδη του πρώτου τριμήνου του έτους 2008 αναμένεται να είναι μειωμένα κατά 58%, την 5-6-2008, η εφημερίδα «Η Καθημερινή», με τίτλο «Ζητούν επείγοντως κεφάλαια μεγάλες αμερικάνικες και ευρωπαϊκές τράπεζες», αναφέρεται στην υποχώρηση της τραπεζικής μετοχής της Lehman στο κατώτερο σημείο της τελευταίας πενταετίας και στην αναζήτηση κεφαλαίων, την 15-6-2008, η εφημερίδα «Το Βήμα», αναφέρει για τις προσπάθειες του διευθύνοντος συμβούλου της «Lehman Brothers Holdings

Inc» να εξεύρει κεφάλαια. Επομένως, ενόψει του κλονισμού της οικονομίας των ΗΠΑ, της κρίσης των επενδυτικών τραπεζών των ΗΠΑ, της σημαντικής μείωσης της κερδοφορίας των εκδότριας των ομολόγων τράπεζας, το υποδειχθέν από τις δύο πρώτες εναγόμενες ομόλογο της εδρεύουσας στις ΗΠΑ εταιρείας με την επωνυμία "Lehman Brothers Holdings", κατέστη, τουλάχιστον, από τον μήνα Μάιο του έτους 2008, ανασφαλές και μη συμβατό με τα επενδυτικά χαρακτηριστικά των εναγόντων. Παρ' όλα αυτά, οι δύο πρώτες εναγόμενες όχι μόνο δεν ενημέρωσαν τους ενάγοντες για τον επικείμενο κίνδυνο των ομολόγων, στα οποία είχαν επενδύσει, αλλά δια του υπαλλήλου της ██████████, την 2-5-2008 ως προς τους τρεις πρώτους ενάγοντες και τον μήνα Ιούνιο του έτους 2008, ως προς τον τέταρτο ενάγοντα, όταν οι ενάγοντες ήλθαν σε επικοινωνία με τον ██████████ απευθύνοντάς του ερώτηση σχετικά με την πορεία της οικονομίας των ΗΠΑ και τη διακράτηση ή ρευστοποίηση του συγκεκριμένου ομολόγου, τους διαβεβαίωσαν (τους ενάγοντες) ότι δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας, η πιστοληπτική ικανότητα της εκδότριας είναι υψηλή, το ομόλογο συνέχιζε να παραμένει ασφαλές και απέτρεψε τους ενάγοντες στο να προβούν σε ρευστοποίηση των ομολόγων. Η συμπεριφορά αυτή των δύο πρώτων εναγομένων να μην τηρήσουν την υποχρέωση σαφούς πληροφόρησης και διαφώτισης των εναγόντων κατά τη διάρκεια της σύμβασης επενδυτικών συμβουλών και την επιβαλλόμενη από την καλή πίστη γενική υποχρέωση πρόνοιας και ασφάλειας στις συναλλαγές και τις προστατευτικές των συμφερόντων του επενδυτή διατάξεις του ΚΔΕΠΕΥ και να μην ενημερώσουν τους ενάγοντες για τους κινδύνους που είχαν ανακύψει σχετικά με την επένδυσή τους σε ομόλογα της "Lehman Brothers Holdings" και για το ότι τα επενδυτικά αυτά προϊόντα δεν ήταν πλέον ασφαλή και συναφή με το συντηρητικό επενδυτικό «προφίλ», συνιστά παράνομη και αντισυμβατική συμπεριφορά. Η παράνομη συμπεριφορά των δύο πρώτων εναγομένων επιτείνεται και από το ότι κατά την κατάρτιση των επενδυτικών συμβάσεων και την αγορά των ομολόγων δεν είχαν επαρκώς επισημάνει στους ενάγοντες ότι η "Lehman Brothers Holdings" δεν ήταν τραπεζικό ίδρυμα, αλλά επενδυτική τραπεζική εταιρεία και ότι η τελευταία δραστηριοποιείται και στην αγορά ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ. Τα πραγματικά περιστατικά

αυτά δεν θα άλλαζαν την επιλογή των εναγόντων κατά τον χρόνο αγοράς των ομολόγων, αλλά ήταν πολύ σημαντικά και έπρεπε να επισημανθούν από τις δύο πρώτες των εναγομένων από τις αρχές του έτους 2008, όταν η οικονομία των ΗΠΑ άρχισε να αντιμετωπίζει προβλήματα. Οι ενάγοντες, αν είχαν ρευστοποιήσει την επένδυσή τους τον Ιούνιο του έτους 2008, όπως είχαν προτείνει στις δύο πρώτες εναγόμενες και όπως οι τελευταίες είχαν υποχρέωση να τους ενημερώσουν να πράξουν το αργότερο έως τον μήνα Ιούνιο του έτους 2008, θα αποκόμιζαν κατά μέσο όρο το 89% του κεφαλαίου τους, ήτοι οι τρεις πρώτοι ενάγοντες θα αποκόμιζαν το χρηματικό ποσό των 89.000 ευρώ και ο τέταρτος ενάγων το χρηματικό ποσό των 177.644 ευρώ. Από τη συμμετοχή τους στην πτωχευτική διαδικασία της εκδότριας των ομολόγων, αποδεικνύεται ότι οι τρεις πρώτοι ενάγοντες έλαβαν 8.591,24 δολάρια ΗΠΑ στις 26-4-2012, 5.440,41 δολάρια ΗΠΑ στις 2-10-2012, 7.092,92 δολάρια ΗΠΑ στις 10-4-2013 και 8.188,01 δολάρια ΗΠΑ στις 3-10-2013 και ο τέταρτος ενάγων 17.182,49 δολάρια ΗΠΑ στις 26-4-2012, 10.880,83 δολάρια ΗΠΑ στις 2-10-2012, 14.185,83 δολάρια ΗΠΑ στις 10-4-13 και 16.376,02 δολάρια ΗΠΑ στις 3-10-2013. Η ισοτιμία του ευρώ προς το δολάριο ΗΠΑ ήταν την 26-4-2012 1,3215, την 2-10-2012 1,293, την 10-4-2013 1,3086, την 3-10-2013 1,3215 και το ισάξιο σε ευρώ της συμμετοχής στην πτωχευτική διαδικασία των τριών πρώτων εναγόντων ανέρχεται σε 23.044,93 ευρώ ($8.591,24 : 1,325 = 6.501,12$ ευρώ + $5.440,41 : 1,293 = 4.207,58$ ευρώ + $7.092,92 : 1,3086 = 5.420,23$ ευρώ + $8.188,01 : 1,3215 = 6.916$ ευρώ, ήτοι $6.501,12 + 4.207,58 + 5.420,23 + 6.916 = 23.044,93$ ευρώ) και του τέταρτου ενάγοντος σε 44.615,57 ευρώ ($17.182,49 : 1,325 = 12.967,92$ ευρώ + $10.880,83 : 1,293 = 8.415,19$ ευρώ + $14.185,83 : 1,3086 = 10.840,46$ ευρώ + $16.376,02 : 1,3215 = 12.392$ ευρώ, ήτοι $12.967,92 + 8.415,19 + 10.840,46 + 12.392 = 44.615,57$ ευρώ). Η ωφέλεια αυτή βρίσκεται σε αιτιώδη συνάφεια με τη ζημία των εναγόντων και πρέπει να καταλογιστεί στους τελευταίους, κατά παραδοχή, ως βάσιμης κατ' ουσίαν, αντίστοιχης ένστασης των εναγομένων. Να σημειωθεί ότι ο τέταρτος εναγόμενος συνομολογεί ότι έλαβε το χρηματικό ποσό των 40.000 ευρώ, το οποίο αφαιρεί, και συνεπώς η ένσταση ως προς

τον τέταρτο εναγόμενο πρέπει να γίνει δεκτή κατά το χρηματικό ποσό των 4.615,57 ευρώ. Επομένως, η ζημία των τριών πρώτων εναγόντων ανέρχεται στο χρηματικό ποσό των 65.955,07 ευρώ ($89.000 - 23.044,93 = 65.955,07$) και στο χρηματικό ποσό των 21.985,03 ($65.955,07 : 3$) ευρώ για τον καθένα εξ αυτών και του τέταρτου εναγόντος στο χρηματικό ποσό των 111.028,43 ευρώ ($177.644 - 44.615,57$, ωφέλεια από την πτωχευτική διαδικασία - 22.000 αξία ομολόγων = 111.028,43). Ο όρος που περιέχεται στο παράρτημα Δ του εντύπου των επενδυτικών συμβάσεων, περί ανάληψης από τον επενδυτή του πιστωτικού κινδύνου της εκδότριας των αξιών εταιρείας, δεν αποδείχθηκε ότι αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεων και επομένως, είναι άκυρος, ανεξάρτητα του ότι και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι είναι ισχυρός δεν επηρεάζει την προαναφερθείσα υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά των δύο πρώτων εναγομένων και τη ζημία των εναγόντων που τελεί σε αιτιώδη συνάδεια με τη συμπεριφορά αυτή. Ο ισχυρισμός των εναγομένων περί συνυπαιτιότητας των εναγόντων, διότι όφειλαν από μόνοι τους να ρευστοποιήσουν τα ομόλογα της "Lehman Brothers Holdings", είναι απορριπτέος ως αβάσιμος κατ' ουσίαν, διότι οι ενάγοντες έχοντας απόλυτη εμπιστοσύνη στις δύο πρώτες των εναγομένων και μέση γνώση σχετικά με τα επενδυτικά προϊόντα, εμπιστευόντουσαν και ακολουθούσαν τις επενδυτικές συμβουλές των δύο πρώτων εναγομένων. Απορριπτέος, είναι και ο ισχυρισμός περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος από μέρους των εναγόντων, αφού, όπως προαναφέρθηκε, αποδείχθηκε ότι οι πρώτη και τρίτη των εναγόντων είχαν παντελή έλλειψη επενδυτικής εμπειρίας, οι δε δεύτερος και τέταρτος των εναγόντων είχαν μέση επενδυτική εμπειρία, είχαν δε άπαντες οι ενάγοντες εναποθέσει την εμπιστοσύνη τους στις εξειδικευμένες γνώσεις των δύο πρώτων εναγομένων. Ο τρίτος εναγόμενος δεν αποδείχθηκε ότι ήταν νόμιμος εκπρόσωπος ή διευθύνων σύμβουλος των δύο πρώτων εναγομένων και επιπλέον δεν αποδείχθηκε οποιαδήποτε συμμετοχή του στις υπό κρίση παράνομες και αντισυμβατικές πράξεις σε βάρος των εναγόντων. Επίσης αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες υπέστησαν ηθική βλάβη από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των δύο πρώτων εναγομένων. Ενόψει δε του είδους και του μεγέθους της προσβολής, των συνθηκών τέλεσης αυτής, του βαθμού υπαιτιότητας των δύο πρώτων εναγομένων, της κοινωνικής και οικονομικής

Δικαστήριο
Ο Εισηγητής

κατάστασης των διαδίκων, η εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης των εναγόντων, ανέρχεται στο χρηματικό ποσό των 5.000 ευρώ για καθένα των τριών πρώτων εναγόντων και στο χρηματικό ποσό των 10.000 ευρώ για τον τέταρτο ενάγοντα. Ακολούθως, η εκκαλούμενη που έκρινε ότι κατά την αγορά των ομολόγων της εταιρείας «Lehman Brothers Holdings Inc» από τους ενάγοντες δεν υπήρξε υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά των εναγομένων, ότι η αγορά αυτή ήταν σύμφωνη με τα επενδυτικά χαρακτηριστικά των εναγόντων, ότι οι ενάγοντες γνώριζαν την εκδότρια του ομολόγου, ότι το ομόλογο αυτό δεν ήταν δομημένο, ότι την εγγύηση για την ασφάλεια του κεφαλαίου τους είχε αναλάβει η εκδότρια του ομολόγου εταιρεία και ότι δεν συντρέχει περίπτωση ακύρωσης των επίδικων δικαιπραξιών κατά τις διατάξεις των άρθρων του ΑΚ περί δήλωσης βούλησης λόγω πλάνης, άλλως λόγω απάτης, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις. Όσα, λοιπόν, για το αντίθετο υποστηρίζουν οι εκκαλούντες, με τους σχετικούς λόγους έφεσης και τους πρόσθετους λόγους αυτών είναι απορριπτά ως αβάσιμα. Αντίθετα, κατά το μέρος που η εκκαλούμενη έκρινε ότι δεν καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων σύμβαση παροχής επενδυτικών συμβουλών και ότι οι δύο πρώτες των εναγομένων παρείχαν καθ' όλη τη διάρκεια της επενδυτικής σύμβασης και ιδιαίτερα από τον Μάιο του έτους 2008 και εντεύθεν, σαφή πληροφόρηση και διαφώτιση και ενημέρωση των εναγόντων για τους κινδύνους που είχαν ανακύψει σχετικά με την επένδυσή τους σε ομόλογα της «Lehman Brothers Holdings», εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις και εφάρμοσε τον νόμο και πρέπει συνεπώς, να γίνουν δεκτοί ως βάσιμοι κατ' ουσίαν οι αντίστοιχοι λόγοι έφεσης και προσθέτων λόγων έφεσης. Ακολούθως, πρέπει η έφεση να γίνει δεκτή, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση. Στη συνέχεια, πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 535 παρ. 1 του ΚΠολΔ), να απορριφθεί η κρινόμενη από 25-2-2011 αγωγή ως προς τον τρίτο εναγόμενο, ως αβάσιμη κατ' ουσίαν και να γίνει αυτή εν μέρει δεκτή, ως βάσιμη κατ' ουσίαν, ως προς την πρώτη και τη δεύτερη των εναγομένων και να αναγνωρισθεί ότι οφείλουν εις ολόκληρον οι

εναγόμενες αυτές να καταβάλουν α) σε καθένα των τριών πρώτων των εναγόντων το χρηματικό ποσό των 26.985,03 ευρώ ($21.985,03 + 5.000 = 26.985,03$), β) στον τέταρτο ενάγοντα το χρηματικό ποσό των 121.028,43 ευρώ ($111.028,43 + 10.000 = 121.028,43$) και τα εν λόγω χρηματικά ποσά με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής. Η πρώτη και η δεύτερη εφεσίβλητες – εναγόμενες, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος, πρέπει να καταδικαστούν σε ανάλογο με την έκταση της ήττας τους, μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων-εκκαλούντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, κατά τα στο διατακτικό ειδικότερα διαλαμβανόμενα (άρθρα 178 παρ. 1, 183, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ). Η δικαστική δαπάνη μεταξύ τρίτου εναγομένου και εναγόντων και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας πρέπει να συμψηφιστεί εν μέρει μεταξύ τους και να καταδικαστούν οι ενάγοντες σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του τρίτου εναγομένου, κατά τα στο διατακτικό διαλαμβανόμενα, διότι η ερμηνεία των διατάξεων που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ). Τέλος, λόγω της παραδοχής της έφεσης, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου, που προκαταβλήθηκε στους εκκαλούντες (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ).

Θεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

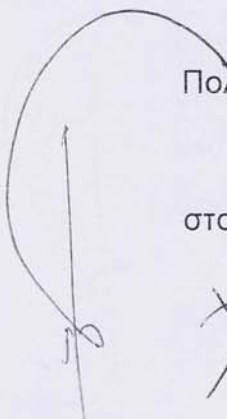
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων, α) την από 23-12-2014 με αριθμό κατάθεσης 8538/24-12-2014 έφεση και β) το από 26-8-2016 με αριθμό κατάθεσης 287/26-8-2016 δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση και τους πρόσθετους αυτής λόγους.

Εξαφανίζει την εκκαλούμενη 3342/2014 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου, που έχει προκαταβληθεί, στους εκκαλούντες.

13^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3253 / 2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 14^ο)

Κρατεί και δικάζει επί της από 25-2-2011, με γενικό αριθμό κατάθεσης 47959 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2689/16-3-2011, αγωγής.

Απορρίπτει την αγωγή ως προς τον τρίτο εναγόμενο, [REDACTED]

Καταδικάζει τους ενάγοντες σε ένα μέρος της δικαστικής δαπάνης του τρίτου εναγομένου και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας, που ορίζει στο χρηματικό ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, και τη συμψηφίζει μεταξύ τους κατά το υπόλοιπο.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή, ως προς τις πρώτη και δεύτερη των εναγομένων, «ΑΛΦΑ Τράπεζα ΑΕ» και «Alpha Asset Management Ανώνυμη Εταιρεία Διαχειρίσεως Αμοιβαίων Κεφαλαίων».

Αναγνωρίζει ότι οι δυο πρώτες εναγόμενες οφείλουν να καταβάλουν εις ολόκληρον α) σε καθένα των τριών πρώτων εναγόντων το χρηματικό ποσό των είκοσι έξι χιλιάδων εννιακοσίων ογδόντα πέντε ευρώ και τριών λεπτών (26.985,03) και β) στον τέταρτο ενάγοντα το χρηματικό ποσό των εκατόν είκοσι μιας χιλιάδων είκοσι οκτώ ευρώ και σαράντα τριών λεπτών (121.28,43) και τα εν λόγω χρηματικά ποσά, με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής.

Καταδικάζει την πρώτη και την δεύτερη των εναγομένων-εφεσιβλήτων σε ανάλογο με την έκταση της ήττας τους, μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, που ορίζει στο χρηματικό ποσό των οκτώ χιλιάδων πεντακοσίων (8.500) ευρώ.

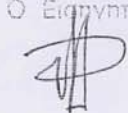
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 23 Νοεμβρίου 2016 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρίσταται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι, στις 27 Δεκεμβρίου 2016.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
Ο Εισαγγελέας

Ακριβές αντίγραφο

θεωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα 1.1 ΜΑΙ..2017

Ο Γραμματέας

★ ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ, ΠΑΛΛΑ